

От' не ме даде за него?
 Ти Риста лошъ чинуваше,
 Риста піанъ чинуваше; —
 Таковъ, керко, онаковъ,
 Къде піе, тамо спіе;
 Вечеръ дома ка ке дойде,
 Со 'си-те кавга си праве;
 На баща му пушка тегле,
 На майка му остро ноже,
 На брата му чифтъ пицоле. —
 Отъ бога, мале, да найдешъ!“

Не излезе да си гледе,
 Ток' си влезе въ килере-то,
 Та отвори шаренъ ковчекъ,
 Та изгори тенки дари;
 Та навали силенъ оганъ,
 Та си фърли тенки дари.
 Тогай веле и говоре:
 „Горейте, пусти, горейте!
 Кога сте ризикъ немале,
 Ясъ да ве дарувамъ,
 И сосъ васъ да съ радувамъ.“

384.

Я излези, моме, и ясъ да те видамъ,
 И ти да ме видишъ; и ясъ да те простамъ,
 И ти да ме простишъ; и ясъ да ти простамъ
 Дребно-то овоше, що сумъ ти пушувалъ
 За бѣло-то лице. Още да ти простамъ,
 Руде-то костени за рудо-то гърло;
 Църни-те череши за църни-те очи,
 Благн-те ябулки за бѣли-те гръди,
 Жълти-те флорини за рамна-та снѣга.
 И ти да ми простишъ дари тенки дари,
 Още да ми простишъ тѣе дребни китки;
 Оти ке си одамъ младо калинджиче
 Младо калинджиче, младо корабарче.
 Мошне ти съ молямъ, ветеръ ка ке духне
 Ветеръ ка ке духне, да не напилесашъ,
 Оти ке сетъ тѣе мой-те издихи.
 Мошне ти съ молямъ, роса ка ке роситъ,
 Роса ка ке роситъ, да не напилесашъ,
 Оти ке сетъ тѣе мой-те дробни солдзи.

385.

Бою ле, Бою Бояно!
 Да ли сѣ чула разбрала,
 Що ъ дошло едно младо
 Едно младо базиргянче,

Кондисало стредъ село-то,
 Стредъ село-то на бунар-отъ,
 Да продава чиста стока,
 На деца-та чиста свита,